

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 175/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	M. L. (1)	W dniu 10 lutego 2020 roku około godz. 07:20 w P., ul. (...), woj. (...), kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym samochodem ciężarowym marki R. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz.	

		07:28 do stężenia 0,44 mg/l, o godz. 07:45 do stężenia 0,45 mg/l (alcosensor), o godz. 08:42 do stężenia 0,37 mg/l, o godz. 08:44 do stężenia 0,41 mg/l (alkometr) alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W dniu 09 lutego 2020 roku oskarżony spożywał alkohol w postaci drinków zrobionych z wódki i soku. W dniu 10 lutego 2020 roku około godz. 07.20 w P., ul. (...), M. L. (1) prowadził samochód ciężarowy marki R. o nr rej. (...). Wykonywał kurs do K. w ramach współpracy z firmą spedycyjną (...) S.A.” w Ł.. Został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji do kontroli drogowej w ramach akcji „trzeźwy poranek”. Kierujący został poddany badaniom trzeźwości.	1) wyjaśnienia oskarżonego 2) zeznania J. L. 3) zeznania Ł. K. 4) pismo z firmy (...) S.A” 5) notatka urzędowa	1) 19, 73-73v, 95v-96 2) 95-95v 3) 94v-95 4) 100 5) 1	
2. Oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 07:28 do stężenia na poziomie 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 07:45 do stężenia na poziomie - 0,45 mg/l alkoholu w	1) protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu 2) opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej	1) 2,4 2) 104-108	

wydychanym powietrzu, o godz. 08:42 do stężenia na poziomie - 0,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 08:44 do stężenia na poziomie - 0,41 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Gdyby M. L. (1) w dniu 09 lutego 2020 roku od godz. 17:00 wypił 180-240 ml 40 procentowej wódki, to w jego powietrzu wydychanym w dniu 10 lutego 2020 roku o godz. 07:28 (i później) nie powinno być alkoholu, ponieważ już wcześniej zostałby on w całości wyeliminowany z jego organizmu. Rzeczywista zawartość alkoholu jaką zmierzono u oskarżonego w dniu 10 lutego 2020 roku o godz. 07:28 wynosiła 0,44 mg/l czyli 0,92 promila. W takiej sytuacji ilość alkoholu jaką M. L. (1) miał wypić w dniu 09 lutego 2020 roku między godziną 17:00 a 20:00 nie odpowiadałaby wynikom badań jego powietrza wydychanego, uzyskanym w dniu 10 lutego 2020 roku od godziny 07:28. Ponieważ oskarżony po 3 godzinach od spożywania alkoholu położył się spać i wstał po upływie kolejnych 7 godzin, to w tej sytuacji w czasie między godziną 23:00 a 6:00 mgło dojść do spowolnienia szybkości eliminacji do poziomu znacząco niższego od 0,1 promila/h. W takim przypadku możliwa była

jeszcze obecność alkoholu u M. L. (1) w czasie wykonywania pomiarów w jego powietrzu wydychanym. Wyniki tych pomiarów nie pozwalają jednak na ustalenie w jakim dokładnie czasie M. L. (1) wypił alkohol, bowiem mogło to mieć miejsce zarówno w dniu 09 lutego 2020 roku w godzinach wieczornych jak i w czasie dużo bliższym momentowi jego zatrzymania do kontroli. Tym samym ilość alkoholu jaką M. L. (2) miał wypić w dniu 09 lutego 2020 roku między godziną 17:00 a 20:00 nie odpowiada wynikom badań jego powietrza wydychanego, uzyskanym w dniu 10 lutego 2020 roku od godziny 07:28, przy przyjęciu eliminacji na poziomie wynikającym z wytycznych Sądu Najwyższego. Obecność alkoholu u M. L. (1) w czasie wykonywania pomiarów powietrza wydychanego mogła być spowodowana spowolnieniem u niego metabolizmu etanolu w czasie snu. Wyniki badań powietrza wydychanego M. L. (1) nie pozwalają na jednoznaczne ustalenie w jakim dokładnie czasie wypił on alkohol.

3. Postanowieniem z dnia 19 lutego 2020 roku w sprawie (...)zatrzymano M.

postanowienie o 11-12
zatrzymania prawa jazdy

L. (1) prawo jazdy z dniem 10 lutego 2020 roku			
4. M. L. (1) nie był dotychczas karany.	dane o karalności	8	
5. M. L. (1) przez około 7 lat, do listopada 2019 roku był zatrudniony w firmie (...) w R. na stanowisku kierowcy w ruchu międzynarodowym. W pracy dał się poznać jako osoba doskonale zorganizowana, łatwo nawiązująca kontakty, posiadająca przyjazne usposobienie, co korzystnie wpływało na postrzeganie go przez współpracowników. Był osobą otwartą, uśmiechniętą, szybko zjednywał sobie ludzi. Był opanowany i potrafił właściwie się zachować w sytuacjach stresowych.	opinia pracodawcy	89	
6. Zachowanie oskarżonego jest poprawne, nie interweniowała wobec niego policja, nie było skarg na jego zachowanie. Mieszka wspólnie z żoną i córką. Nie nadużywał alkoholu. Nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo. Nie ma ograniczeń do pracy.	kwestionariusz wywiadu środowiskowego	84-85	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	wyjaśnienia oskarżonego zeznania J. L. zeznania świadka Ł. K. pismo z firmy (...) S.A” notatka urzędowa	Oskarżony przyznał się do popelnienia zarzucanego mu czynu. Treść jego wyjaśnień nie nasuwa wątpliwości na tle całości kształtu zgromadzonych dowodów, a w szczególności wyników badań trzeźwości opisanych w protokołach badania trzeźwości. Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim podnosi, że w dniu poprzedzającym zdarzenie spożywał alkohol, korespondują z zeznaniem świadka J. L.. Nie ma podstaw do odmowy wiarygodności zeznaniom świadka Ł. K.. Jako funkcjonariusz policji przekazał informacje znane mu z racji wykonywanych obowiązków służbowych. Świadek relacjonuje na okoliczność interwencji, którą podjął wobec	

		<p>oskarżonego w związku z akcją „trzeźwy poranek”. Przeprowadzone w jej ramach badania wykazały u oskarżonego obecność alkoholu w wydychanym powietrzu. Szczegóły interwencji zostały opisane tuż po jej zakończeniu w notatce urzędowej (k. 1).</p> <p>Wskazany osobowy i nieosobowy materiał dowodowy wzajemnie się uzupełnia i koresponduje ze sobą, dlatego też zasługuje na wiarę.</p>	
2	<p>protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu</p> <p>opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej</p>	<p>Wskazane protokoły zostały sporządzone w sposób jasny i przejrzysty, a stężenie alkoholu podane zostało we właściwych jednostkach (mg/l). O warunkach oraz sposobach prowadzenia badań mających na celu ustalenie zawartości w organizmie alkoholu traktuje ustawa z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2007r., Nr 70, poz. 473 z późn. zm.). Ustawodawca zawarł w cytowanej ustawie delegację dla ministra zdrowia do określenia warunków i sposobów prowadzenia takich badań. Aktualnie zasady te reguluje rozporządzenie Ministra Zdrowia i Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia</p>	

		<p>28.12.2018r. (Dz.U. z 2018r., poz. 2472) w sprawie badań na zawartość alkoholu w organizmie, bardzo szczegółowo traktując o problematyce badań nieinwazyjnych za pomocą tzw. analizatora wydechu. Treść protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym dowodzi, iż badania trzeźwości oskarżonego prowadzono zgodnie ze wskazaniami § 3 ust. 1 pkt 1, § 4 ust. 2 powołanego wyżej rozporządzenia.</p> <p>Nadto z opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej wynika, że w chwili kontroli drogowej M. L. (1) znajdował się w stanie nietrzeźwości. Wnioski opinii należy podzielić. Jest ona jasna, pełna, wewnętrznie niesprzeczna, pochodzi od osoby fachowej i bezstronnej. Nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania</p>	
3	postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy	Wskazany nieosobowy materiał dowodowy nie był podczas postępowania kwestionowany i Sąd nie znalazł podstaw, aby podważyć jego wiarygodność.	
4	dane o karalności	Wskazany nieosobowy materiał dowodowy nie był podczas postępowania kwestionowany i Sąd nie znalazł podstaw,	

		aby podważyć jego wiarygodność.	
5	opinia pracodawcy	Wskazany nieosobowy materiał dowodowy nie był podczas postępowania kwestionowany i Sąd nie znalazł podstaw, aby podważyć jego wiarygodność. Brak też jest dowodów przeciwnych.	
6	kwestionariusz wywiadu środowiskowego	Wskazany nieosobowy materiał dowodowy nie był podczas postępowania kwestionowany i Sąd nie znalazł podstaw, aby podważyć jego wiarygodność. Brak też jest dowodów przeciwnych.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1	wyjaśnienia oskarżonego	Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim podnosi on, że w dniu 10 lutego 2020 roku miał ruszyć w trasę dopiero w godzinach popołudniowych a tylko z powodu porannego telefonu od firmy z którą współpracował, że musi wyjechać wcześniej, ruszył w trasę w godzinach porannych są	

		<p>niewiarygodne. Wyjaśnienia te nie znajdują potwierdzenia w piśmie nadesłanym przez firmę spedycyjną (...) S.A.” w Ł..</p> <p>Oskarżony podał, że miał być w K. około godziny 16:00, jednak na skutek telefonu od pracodawcy musiał wyjechać wcześniej, tak, aby dotrzeć na miejsce do godziny 11:00. Taka okoliczność nie wynika z informacji powziętych od firmy (...) S.A”. Na jej podstawie ustalono, że rozładunek odbywa się najczęściej w dniu roboczym po załadunku, najlepiej w godzinach 08:00 – 14:00 jeśli nie ma awizacji godzinowej. M. L. (1) miał dokonać rozładunku w dniu 10.02.2020. Tym samym okoliczności podnoszone przez oskarżonego na usprawiedliwienie jazdy w stanie nietrzeźwości nie zasługują na uwzględnienie. Z pisma nadesłanego przez tą firmę nie wynika (mimo zapytana Sądu w tym, zakresie) aby oskarżony był rano zaskoczony informacją o konieczności wcześniejszego wyjazdu.</p>	
2	<p>wyjaśnienia oskarżonego opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie ilości spożytego alkoholu i czasu jego spożycia należało poddać ocenie przez pryzmat opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej. Po</p>	

jej dokonaniu wyjaśnienia oskarżonego również w tej części są niewiarygodne.

Z wyjaśnień M. L. (1) wynika, że w dniu 09.02.2020 r. mógł ospożyć 3-4 drinki przygotowane w szklance do whisky, która miała zawierać w ¼ objętości 40 procentową wódkę. Nie podał on jednak jaką objętość miała taka szklanka, a tym samym ile alkoholu mogło być w drinku. Najczęściej szklanka ma objętość około 250 ml. czyli w jednym drinku mogłoby być około 60 ml 40 procentowej wódki. W związku z powyższym M. L. (1) mógłby wypić w sumie od około 180 do około 240 ml takiego alkoholu. Jednorazowe spożycie 180-240 ml 40 procentowej wódki przez osobę o masie ciała, wzroście, wieku i współczynniku eliminacji (90 kg, 176 cm, 45 lat, 0,67) takim, jak u M. L. (1) może doprowadzić do powstania w organizmie maksymalnego stężenia etanolu na poziomie od około 0,9 promila do około 1,2 promila. M. L. (1) miał wypić wódkę w dniu 09.02.2020 r. między godziną 17:00 a 20:00. Pierwsze badanie jego powietrza wydychanego wykonano w dniu 10.02.2020 r. o godzinie 07:28.

Z uwagi na upływ czasu między spożyciem alkoholu, a tym badaniem (około 14 godzin), należy obliczone wyżej stężenie etanolu skorygować o jego eliminację w zakresie przyjętym przez Sąd Najwyższy, czyli w przedziale od 0,1 promila do 0,2 promila na godzinę. Gdyby więc M. L. (1) w dniu 09.02.2020 r. od godz. 17:00 wypił 180-240 ml 40 procentowej wódki, to w jego powietrzu wydychanym w dniu 10.02.2020 r. o godzinie 07:28 (i później) nie powinno być alkoholu, ponieważ już wcześniej zostałby on w całości wyeliminowany z jego organizmu.

Rzeczywista zawartość alkoholu jaką zmierzono u niego w dniu 10.02.2020 r. o godzinie 07:28 wynosiła 0,44 mg/l, czyli 0,92 promila.

W takiej sytuacji ilość alkoholu jaką M. L. (1) miał wypić w dniu 09.02.2020 r. między godziną 17:00 a 20:00 nie odpowiadałaby wynikom badań jego powietrza wydychanego, uzyskanym w dniu 10.02.2020 r. od godziny 07:28. Należy tutaj zwrócić uwagę, że szybkość eliminacji alkoholu dla konkretnej osoby może być niższa od wartości przyjętych do powyższych obliczeń. Wynika to m.in. z dużej zmienności

osobniczej w zakresie współczynnika eliminacji alkoholu. Ponadto na spowolnienie procesu metabolizmu alkoholu ma wpływ również sen. Z wyjaśnień M. L. (1) wynika, że po 3 godzinach od zakończenia spożywania alkoholu miał on położyć się spać, a wstał po upływie kolejnych 7 godzin. W takiej sytuacji w czasie między godziną 23:00 a 06:00 mogło dojść do spowolnienia szybkości eliminacji do poziomu znacząco niższego od 0,1 promila/h. W takim przypadku możliwa była jeszcze obecność alkoholu u M. L. (1) w czasie wykonywania pomiarów w jego powietrzu wydychanym. Wyniki tych pomiarów nie pozwalają jednak na ustalenie w jakim dokładnie czasie M. L. (1) wypił alkohol, bowiem mogło to mieć miejsce zarówno w dniu 09.02.2020 r. w godzinach wieczornych, jak i w czasie dużo bliższym momentowi jego zatrzymania do kontroli.

Podsumowując, ilość alkoholu jaką M. L. (1) miał wypić w dniu 09.02.2020 r. między godziną 07:00 do 20:00 nie odpowiada wynikom badań jego powietrza wydychanego, uzyskanym w dniu 10.02.2020 r. od godziny 07:28, przy przyjęciu eliminacji na poziomie wynikającym

z wytycznych Sądu Najwyższego.

Oznacza to, że spożył alkohol w znacznie większej ilości niż podawał, albo zakończył go pić w późniejszym czasie.

Nawet gdyby przyjąć najbardziej korzystne parametry dla oskarżonego, to jego wyjaśnienia w tej części nie bronią się. Zakładając, że w godzinach 17:00-20:00 spożył 240 ml alkoholu i oznaczając jego spalanie na minimalnym poziomie 0,05 promila/h (czyli zakładając że cały czas od zakończenia spożywania alkoholu spał, a wiemy że tak nie było a dodatkowo jeszcze miał wyjątkowego pecha i przez cały czas spalanie było na poziomie poniżej 0,1 promila/h) to po 14 godzinach nie miałby stężenia na poziomie 0,45 mg/l. Spożycie alkoholu w takiej ilości i czasie mogło doprowadzić do powstania w organizmie maksymalnego stężenia etanolu na poziomie od około 0,9 promila do około 1,2 promila. Przyjmijmy, że o godz. 20.00 było to maksymalne stężenie 1,2 promila. Zatem po 14 godzinach M. L. (1) powinien mieć 0,7 promila (0,33 mg/l) a nie 0,9 promila.

Nie budzi przy tym wątpliwości, że M. L. (1) kierując samochodem

		w dniu 10.02.2020 r. około godziny 07:20 był w stanie nietrzeźwości, a zawartość alkoholu w jego organizmie w tym czasie była bliska wartości 0,45 mg/l etanolu.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	M. L. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgromadzony materiał dowodowy daje podstawy do przypisania oskarżonemu zarzucanego mu czynu, wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk. Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm ³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony niewątpliwie spożywał alkohol i			

w związku z tym znajdował się w stanie nietrzeźwości, co ponad wszelką wątpliwość wynika z protokołu badania trzeźwości. Kierując samochodem osobowym w stanie nietrzeźwości, w ruchu lądowym zrealizował więc znamiona zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a §1 kk.

W ocenie sądu wina oskarżonego została udowodniona, działał on umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego był on osobą dojrzałą, zdolną do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajdował się w sytuacji, która nie wykluczała możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. L. (1)	1	1	Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając w powyższy sposób zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie budzi wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego stanowi czyn zabroniony

o znacznym stopniu społecznej szkodliwości.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości Sąd kierował się w szczególności:

- - szczególnym rodzajem dobra naruszonego przez zachowanie oskarżonego jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji;
- - rozmiarami grożącej szkody - oskarżony poruszał się po drodze publicznej, kiedy natężenie ruchu było już znaczne, stwarzając tym samym dość duże zagrożenie dla innych uczestników ruchu,
- - sposobem popełnienia czynu – zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczała prawie dwukrotnie próg trzeźwości opisany w treści art. 115 § 16 kk;
- - popełnieniem przestępstwa z zamiarem bezpośrednim.
-
- Wymierzając karę Sąd uwzględnił na korzyść oskarżonego fakt, iż M. L. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Zauważyć należy jednak, iż

nastąpiło to z uwagi na zatrzymanie na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa i pod ciężarem zebranych dowodów. Ponadto nie był on dotychczas karany. Nadto jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę, że do dnia zdarzenia, M. L. (1) prowadził ustabilizowane życie rodzinne i zawodowe. Cieszy się też on dobrą opinią w miejscu zamieszkania oraz w pracy.

Jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę to, że oskarżony wykonywał zawód kierowcy, co powinno prowadzić do stawiania mu wręcz większych wymogów niż tych oczekiwanych od przeciętnych kierowców. Ponadto na niekorzyść oskarżonego Sąd poczytał fakt, że zdecydował się on pić alkohol mając świadomość, że następnego dnia będzie jechał w daleką trasę.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd

			<p>wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych. Miarkując wysokość kary grzywny, oprócz okoliczności wskazanych powyżej Sąd miał na uwadze również sytuację materialną i osobistą oskarżonego.</p> <p>M. L. (1) obecnie pracuje wprawdzie jedynie dorywczo, uzyskując z tego tytułu dochody na poziomie około 1200 złotych. Jednocześnie jest osobą dość młodą, i zdolną do pracy w pełnym wymiarze. Ma wyuczony zawód mechanika maszyn. Ma zatem możliwość podjęcia lepiej płatnej pracy. Ma na utrzymaniu 19-letnią córkę. Dlatego też wysokość jednej stawki określona na kwotę 20 złotych jest adekwatna do jego aktualnych możliwości finansowych. Zdaniem Sądu orzeczona kara grzywny wyrobi i jednocześnie pogłębi przekonanie (zarówno wobec oskarżonego jak i społeczeństwa), że popełnianie przestępstw jest nieopłacalne.</p>
M. L. (1)	2	1	<p>Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w stanie nietrzeźwości, Sąd na podstawie art. 42 § 2 k.k. zobligowany był orzec zakaz prowadzenia</p>

			<p>wszelkich pojazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Zgodnie z powołanym przepisem, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, jest w stanie nietrzeźwości istnieje obowiązkowość orzeczenia tego środka karnego na okres co najmniej 3 lat. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie z ruchu drogowego osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym. W ocenie Sądu pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym na okres 3 lat zapewni realizację wychowawczych i zapobiegawczych celów wskazanego środka karnego.</p> <p>Mając na uwadze, że oskarżony nie był wcześniej karany za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w ocenie Sądu orzeczenie tego środka karnego na minimalny przewidziany przez ustawę okres będzie wystarczające.</p>
M. L. (1)	3	1	Jak stanowi art. 43a § 2 kk w razie skazania sprawcy między innymi

			za przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 kk na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5.000 do wysokości 60.000 złotych.
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. L. (1)	4	1	Postanowieniem z dnia 19 lutego 2020 roku w sprawie (...) zatrzymano M. L. (1) prawo jazdy z dniem 10 lutego 2019 roku. Zgodnie z art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza się okres zatrzymania prawa jazdy.
<p>7.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku</p>			

wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

W niniejszej sprawie obrońca oskarżonego wnioskuje o zastosowanie wobec oskarżonego instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego. W ocenie Sądu przedmiotowa instytucja nie może znaleźć zastosowania. Przede wszystkim Sąd miał tutaj na uwadze, że brak jest przesłanek do zastosowania tej instytucji, gdyż wina i społeczna szkodliwość czynu są znaczne. Jak stanowi natomiast art. 66 § 1 kk sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne.

Należy mieć na uwadze, że stężenie alkoholu w organizmie M. L. (1) prawie dwukrotnie przekraczało dopuszczalną normę. Ponadto, w dniu poprzedzającym zdarzenie spożywał alkohol w dość znacznej ilości, mając świadomość, że następnego dnia będzie jechał w daleką trasę. Brak jest wiarygodnych przesłanek uprawdopodobniających podnoszoną przez niego okoliczność, że miał wyjeżdżać dopiero około godziny 12-13, tak by

dotrzeć do K. na godzinę 16. Z informacji powziętej z firmy (...) S.A” wynika, że rozładunki z reguły odbywają się w godzinach 8:00 – 14:00, a zatem we wcześniejszych godzinach. Nie był on też zaskoczony telefonicznie, że ma wyjechać wcześniej, niż pierwotnie planował.

Oskarżony poruszał się po drodze publicznej, samochodem ciężarowym, w godzinach, kiedy było już znaczne natężenie ruchu. Stwarzał tym samym duże zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Jest on wprawdzie osobą niekaraną, jednak nie należy przeceniać tej okoliczności. Jako zawodowy kierowca właśnie on winien zdawać sobie bardziej niż przeciętny użytkownik drogi sprawę z zagrożenia jakie dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym stwarza kierowanie samochodem w stanie nietrzeźwości. Po drugie, popełnienie przez oskarżonego przestępstwa z art. 178a § 1 kk w powiązaniu z pracą w charakterze kierowcy zawodowego, a więc stałego i intensywnego użytkownika dróg powoduje, iż stwarza oskarżony znacznie większe niż przeciętny użytkownik drogi zagrożenie dla tego bezpieczeństwa.

Sąd miał też na uwadze, że oskarżony

<p>spożywał większe ilości alkoholu niż deklarował w swoich wyjaśnieniach lub zakończył go spożywać w późniejszych godzinach. Oznacza to, że wbrew temu co starał się forsować uzyskane wyniki stężenia alkoholu w jego organizmie nie powinny go zaskoczyć. Ilość alkoholu jaką M. L. (1) miał wypić w dniu 09 lutego 2020 roku między godziną 17:00 a 20:00 nie odpowiada wynikom badań jego powietrza wydychanego, uzyskanym w dniu 10 lutego 2020 roku od godziny 07:28, przy przyjęciu eliminacji na poziomie wynikającym z wytycznych Sądu Najwyższego.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>5</p>	<p>Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa w całości koszty sądowe, na które składają się wydatki w kwocie 846,54 zł oraz opłata w kwocie 100 zł.</p> <p>Na wydatki w sprawie złożyły się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism w postępowaniu przygotowawczym w kwocie 20 zł oraz w postępowaniu sądowym w kwocie 20 zł - na 	

podstawie art. 618 § 1 pkt 1 kpk i § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2003 r. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm.),

- opłata za udzielenie informacji z rejestru skazanych w kwocie 30 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk i § 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Sądowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 861 z późn. zm.),

- wynagrodzenie biegłego z zakresu medycyny sądowej w kwocie 695,26 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 9 kpk i § 2a rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 roku w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu karnym (Dz. U. 2013r., poz. 508 ze zm.).

- wynagrodzenie kuratora sądowego z tytułu ryczałtu za przeprowadzony wywiad środowiskowy w kwocie 81,28 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 12 kpk w zw. z art. 91 ust.

1 pkt 1 Ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz.U. z dnia 12 września 2001 r.),

Opłatę zasądzono na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Sąd zasądza od oskarżonego koszty sądowe miał na uwadze, iż oskarżony pracuje dorywczo, uzyskując z tego tytułu dochody. Ma wyuczony zawód mechanika maszyn. Jest jeszcze młodą i zdrową osobą. Ma zatem możliwość podjęcia lepiej płatnej pracy. Tym samym ma on możliwość uiszczenia zasądzonych kosztów sądowych. Nie przekraczają one jego możliwości finansowych i zarobkowych.

6. 1Podpis